

Alegreu-vos que el Senyor és a prop

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui celebrem el tercer diumenge d'Advent, anomenat domínica «Gaudete» (que significa «Alegreu-vos»). En aquest diumenge l'alegria ens ha de venir de saber que el Senyor és a prop, que el naixement de Jesús s'acosta. L'evangeli ens parla de Joan Baptista, que va venir a preparar els camins, com diu el càntic de Zacaries: «I a tu, infant, et diran profeta de l'Altíssim, perquè aniràs al davant del Senyor a preparar els seus camins.» El Baptista prepara els camins del Senyor perquè ja s'acosta la seva vinguda. En aquest evangeli, la gent que segueix Joan li pregunta si ell és el qui estan esperant. Joan respon que ell no és el Messies, ni el profeta; és sincer, diu la veritat: només ha vingut a ser llum, a preparar els camins per al qui vindrà després d'ell.

Què podem aprendre nosaltres d'aquest evangeli? Dues coses: la primera, que nosaltres no som ni profetes, ni messies, ni déus; només som instruments. De vegades ens pensem que pel fet d'ajudar els altres, de pregar pels altres, d'anar a missa, ja som com déus i tot el que fem ho fem amb les nostres forces, perquè som «els millors». Certament és molt important fer totes aquestes accions. Però també és tant o més important fer-les sabent que el Senyor és al darrere de tot això, darrere les nostres forces, darrere la nostra alegria... I que nosaltres som instruments seus, sí, «bons instruments», ja que hem estat elegits per a preparar els seus camins als altres com el Baptista, però sempre amb l'ajuda del Senyor.

Una altra qüestió que voldria comentar és que hem de vigilar amb els falsos profetes, amb els qui ens volen ajudar per al seu propi benefici o amb la intenció de fer-nos seguir déus falsos. Quan ens trobem amb dificultats, amb problemes seriosos, malalties, etc., ens agafem al

primer que passa, de vegades amb encert, però moltes vegades —més del que voldríem— provant allò de la dita: «Pitjor el remei que la malaltia.» Ens trobem amb «ajudes» supèrflues o, fins i tot, nocives. Que difícil és fer aquest discerniment! Com podem saber què ens convé i què no? Només hi ha una manera d'encertar-ho: discernir amb la pregària, escoltar el consell de persones lliures i exemplars, contrastar amb la doctrina de l'Església... El discerniment porta a la voluntat de Déu que és aquell que ens estima i mai no ens falla.

Germanys, us ho repeteixo: Alegreu-vos! Donem gràcies de tenir el Senyor i mirem aquest diumenge de fer un gest de preparació a la seva vinguda, com ara una trucada a algun malalt, a algú que passi dificultats, oferint-vos a ajudar; pregueu especialment per alguna necessitat important d'alguna persona que sofreixi; o simplement feu un somriure o digueu unes paraules de benedicció quan sortiu de l'eucaristia. Segur que, si feu això sense esperar res a canvi, el Senyor serà al vostre costat!

